

RASISMUS A XENOFOBIE

Představ si, že bychom byli všichni naprosto stejní. Líbilo by se ti to?

Asi ne. A přece máme strach z lidí, které neznáme. Máme k nim předsudky, tedy nespravedlivě jim přisuzujeme vlastnosti, které nikdy neměli, a věci, které nikdy neudělali. Proč tomu tak je? Příčinou je strach ze všeho neznámeho a cizího. Tomuto strachu říkáme **xenofobie**. Xenofobie je velmi nebezpečná. Je jako nemoc, pokud se jí nebráníme, můžeme moc ublížit jiným i sobě. Existuje jen jeden lék na xenofobii a tím je poznávání cizího.

Co je rasismus

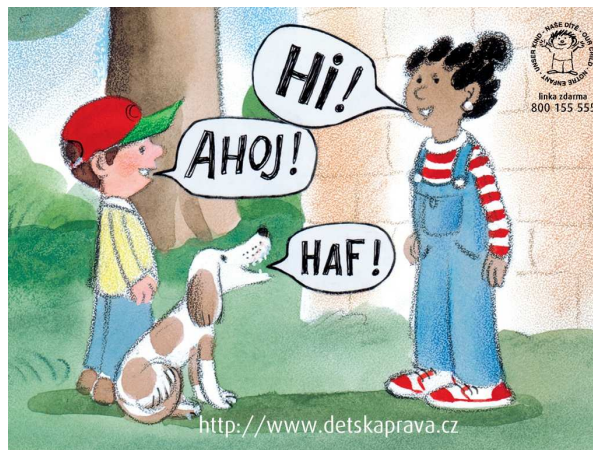
Rasismus je názor, který tvrdí, že někteří lidé jsou nadřazení a jiní méněcenní z důvodu příslušnosti k určité rase (podle barvy kůže nebo kvality vlasů). Slovo „rasismus“ se používá k označení agresivního či ponižujícího chování k příslušníkům „jiné rasy“.

Předsudek

je přisuzování vlastností lidem dopředu, aniž bychom je znali.

Rasová diskriminace

je chování, které znevýhodňuje práva jiného člověka z důvodu jeho etnického, národního nebo rasového původu.

„Mám ráda školu, nejraději mám matematiku, i když čeština mi moc nejde. Paní učitelka je však moc hodná. Vždycky mi poradí. Pomáhá se čtením. Vždycky se na ni těším. Škoda, že ji teď dlouho nevidím. Do školy teď nesmím chodit. Táta mi to zakázal. Bráchovi taky. Včera ho zmlátili skini. Křičeli na něj, že je cikán. Mně se podařilo utéct. Táta nás teď nechce pouštět ven. Prý dokud nebudeme v bezpečí. Tak nevím. Do kdy to může trvat?“
Růženka, 8 let

„Našla jsem si přítele, je vysoký, hezký a velmi si rozumíme. Je černoš. Studuje stejnou školu jako já a velmi nám to spolu jde. Minulý týden jsem ho poprvé přivedla domů. Když přítel od nás odešel, táta hrozně řval. Nadával mi, že jsem si nenašla „někoho od nás“, že mu do bytu tahám černé huby, že nevím co roupama. Odsuzoval ho, a při tom ho vůbec nezná. Řekl, že pokud s ním budu chodit, tak se za mne budou stydět. Když jsem jim včera oznámila, že se ho nevzdám, řekli, že si mám jít svou cestou. Táta ještě dodal, že už nejsem jejich.“
Lenka, 16 let

„Cítím se sám, a proto je mi smutno, jsem Vietnamec. Ve třídě se mnou nikdo nechce

sedět v lavici. Jenom někdy, když někdo něco provede, paní učitelka ho posadí ke mně. Za trest."

Nuan, 8 let

„Jmenuji se David, je mi 10 let. Jsem Žid. Nikdy jsem o tom nevěděl, ale před měsícem na mne Jirka, můj spolužák, začal pokřikovat, že jsem židák. Ostatním se to líbilo a hned se němu přidali. Říkali, že Židé jsou špatní, protože lžou a kradou. Bránil jsem se, že já nelžu a nikdy jsem nic neukradl. Nevěřili, prý jim to říkali rodiče. Kluci se určitě jenom vymlouvají. Rodiče by jim přece nelhali."

David, 10 let

Děti jako David, Růženka, Lenka a Nuan jsou kolem nás stovky. Mají rádi svoje rodiče, mají oblíbenou paní učitelku a předmět ve škole, oblíbený časopis, poslouchají a tančí na stejnou muziku a napodobují stejné sportovce jako ostatní děti. A přece nejsou šťastné. Žijí ve strachu, že se jim nebo jejich blízkým něco stane. Jsou smutné z toho, že je pomlouvají spolužáci, vysmívají se jim a někdy je i bijí. Tyto děti se cítí bezmocné. Nechápu. proč se jim ubližuje. Řekli jim, že je to proto, že jsou jiné než většina jejich vrstevníků.

Jistě máme v našem okolí někoho, kdo vypadá jinak než my, kdo se jinak chová, jinak mluví nebo se nápadně obléká, prostě je „nějak divný“. Může to být spolužák nebo spolužačka, mohou to být sousedé nebo lidé, kteří se nedávno nastěhovali do našeho okolí. **Dříve než si o nich nebo o něm uděláme názor, pokusme se udělat následující kroky.**

- Na základě vlastní zkušenosti se přesvědčíme, jak se dotyčný chová
- Promluvíme si s ním o tom, čemu nerozumíme
- Zeptáme se ho na jeho rodinu

Možná patříš k dětem nebo dospívajícím, kteří musí snášet ubližování jenom proto, že vypadají trošku jinak než většina. Možná máš vlastní zkušenost s rasismem, možná se proto stydíš, či si přeješ, abys byl stejný jako ostatní. Pokud to tak cítíš, měl by ses pamatovat tyto zásady:

Hodnota člověka se neměří tím, jak vypadá, ale tím co dělá. Pokud se ti někdo vysmívá nebo ti jinak ubližuje z důvodu tvé národnosti nebo původu, ihned to řekni dospělému, kterému důvěřuješ. Nemáš-li nikoho takového, obrať se na některý z kontaktů.

Kam se obrátit

Linka bezpečí **800 155 555**

Policie ČR **158**

Český helsinský výbor - právní poradna
224 372 338

Tísňové volání z mobilního telefonu **112**

